

USPJEH NAŠE ZABAVNE MUZIKE U JAPANU

ALFI OSVAJA SVIJET

ALFI KABILJO ponovio je u Tokiju uspjeh iz Rio de Janeira. Na velikom internacionalnom festivalu u Zemlji izlazećeg sunca, zagrebački kompozitor osvojio je drugu nagradu. Prije nepunih mjesec dana bio je s pjesmom »Svijet je moj« drugi na najvećem svjetskom festivalu u Brazilu. Sada se jednako plasirao u Japanu s pjesmom — »Neka cijeli svijet«. Ako i ima neke sličnosti u naslovima, riječ je o dvije pjesme. Zanimljiva je podudarnost uspjeha vokalnih interpretatora tih pjesama. Radojka Sverko proglašena je najboljim vokalnim interpretatorom brazilskog festivala. Sada je Vice Vukov proglašen najboljim interpretatorom japanskog festivala. Nema sumnje, festival u Riju je najveći na svijetu. Ovaj u Tokiju organiziran je s namjerom da preotme Brazilu to prvenstvo.

Naime, prvi japanski međunarodni festival zabavne muzike zakročio je divovskim korakom na zabavnomuzičko tržište. U

Jugoslavenska ekipa: VICE VUKOV, ALFI KABILJO, MILAN GRGIĆ i naš predstavnik u žiriju ISMET RE-DZEPIC.

Alfi Kabiljo ovaj put je osvojio drugu nagradu na festivalu u Tokiju — Vice Vukov proglašen najboljim interpretatorom festivala — U pokušaju osvajanja titule najvećeg festivala, Japanci okupili 37 zemalja — Smišljen poduhvat za ubacivanje u svjetsko zabavno-muzičko tržište

Tokiju je konkuriralo 37 zemalja. Od 507 kompozicija, koliko je prispio na raspisani natječaj, 40 ih je odabrano za izvođenje. Njima su se pridružile još četiri japanske pjesme, koje su se najbolje plasirale na prije održanom nacionalnom festivalu. Zanimljivo je i razmjera. Ali, još je impresivnija svota novca koja je planula kao

gorivo za lansiranje japanskog festivala u orbitu svjetskog zabavnomuzičkog tržišta. Točan iznos utrošenog novca ostao je poslovna tajna. Približni milijunski dolarski obrisi mogu se naslutiti, ako se zbroje plaćeni putni troškovi i boravak brojnih ekipa, honorari, nagrade, troškovi organizacije... Japan je očito odlučio da

se umiješa u unosni zabavnomuzički biznis.

Izveštavajući s posljednjeg sanremskog festivala, opisao sam susret s japanskom ekipom. Sudeći po brojnosti njihovih članova i načinu kako su pratili talijanski festival, zapisao sam da je očito riječ o studijskoj skupini koja priprema »bum« u svjetskoj trgovini zabavnih nota. Sada se to potvrdilo i iskazalo da iza svega stoji »YAMAHA FUNDATION«, najveća japanska institucija za muzičku naobrazbu. Napori omasovljavanja muzičke kulture imaju sasvim realno ishodište. Pod zaštitnim znakom te institucije proizvode se muzički instrumenti (međ., muzičarima osobito poznate električne orgulje), radio-prijemnici, gramofoni, magnetofoni, pojačala i slično. Tokijski festival bio je simbolični udarac u gong za novu rundu japanske trgovačke ekspanzije.

VICE VUKOV bio je jedini strani pjevač, koji je u Tokiju odmah snimio ploču, kao najbolji pjevač festivala.

VICE VUKOV i ALFI KABILJO u trenucima svečane predaje nagrada na sceni velikog međunarodnog festivala u Tokiju

Budući da je sve bilo tome podređeno, nije čudno što je žiri bio pod snažnim pritiskom. Sudionicima tog festivala činilo se da će prvu nagradu svakako odnijeti jedna od četiriju japanskih pjesama. Uostalom, žiri je bio sastavljen od trideset pet Japanaca i petnaestorice inozemaca, koji žive u Japanu. Među njima nije bilo muzičkih stručnjaka. Član žirija bio je i savjetnik jugoslavenske ambasade u Tokiju Ismet Redžić. U toku festivala čini se da je došlo do izmjene stavova. Navodno je prihvaćen dobronamjerni savjet da će uspjeh i korist čitavog pothvata biti mnogo veći ako slobodna odluka dodijeli najviše trofeje i inozemnim sudionicima.

Tako je posljednje večeri festivala proglašena prvom izraelska pjesma »Sanjam o Naomi« Davida Krivoševića. Pjevali su je Hedva i David, pjevački par koji je vrlo uspješno uskočio na estradnu scenu poslije rastave poznatog para Esther i Abi Ofarim. Drugo mjesto pripalo je Jugoslaviji, a treće našim susjedima — Madarima. Izrazita beat-kompozicija Gabora Pressera »Biseri u kosi« u izvedbi Janosa Kobera i Omega Group, navodno se tako visoko plasirala zbog velikog dijela mladih u žiriju. Domovina te vrste muzike, Engleska, osvojila je četvrto mjesto. S tipičnim engleskim hitom, ovaj puta od Petera Ransomea i u interpretaciji Boba Sakera. Naslov kao iz riznice Kabiljevih naslova: »Kako je lijep svijet«. Zemlja kancone do-

spjela je na peto mjesto, što je također uspjeh u konkurenciji trideset sedam zemalja. Pjesmu Sergija Censija pjevao je ovogodišnji znanac iz Sanrema Paolo Mengoli. Dva-desetogodišnji mladač sudjelovao je i na Cantagiru s pjesmom »Mi piaci da morire« (Svida mi se umrijeti). Ista pjesma dobila je za Japan samo engleski tekst pod naslovom »I like you very much« (Mnogo te volim).

Uostalom, i naša je pjesma bila izvedena na engleskom, kao što je to bio slučaj na festivalu u Riju. Za Radojku Sverko pre-pjev je napravio Mišo Doležal, a sada je i za Vice Vukova bio sročio engleski tekst. Ali na programu festivala bilo je odštampano ime Milana Grgića kao autora stihova. Milan Grgić bio je i treći član naše reprezentacije u Tokiju. Alfi Kabiljo to tako objašnjava:

— U prvi trenutak nisam imao namjeru da konkuriram za japanski festival. Nisam imao ništa »jakog«, pa radije nisam htio ni pokušati. Ali onda sam se sjetio završne pjesme iz novog musicala »Jalta, Jalta«, koji sam radio s Milanom Grgićem. Predložio sam mu i on se složio da tu pjesmu pošaljemo na japanski festival. Kad sam saznao da je ušla u festivalsku konkurenciju, zamolio sam Mišu Doležala da mi napiše tekst. Vice je donio taj tekst sa sobom iz Skoplja. Doležal ga je napisao za vrijeme skopskog festivala. U Tokiju smo se posavjetovali pa je i Vice pristao da pjeva na engleskom, jer smo zaključili da u Japanu imam na taj način najviše šanse za uspjeh. Na-

gradu od tisuću petsto dolara dijeli se na tri dijela: autoru muzike, piscu teksta i interpretatoru. U ovom slučaju Grgić i Doležal dijele petsto dolara.

Iz Jugoslavije je u Japan stiglo šest kompozicija. Poslije osvajanja prve nagrade u Ateni, Nikica Kalogjera bio je najavio svoje sudjelovanje na japanskom festivalu. U našim muzičkim krugovima s velikim iznenađenjem primljena je vijest da u Japanu zapravo konkurira Alfi Kabiljo.

— Ja znam samo to da sam poslao jednu kompoziciju i ta je sada nagrađena. Nikakvim kanalima nije moja pjesma ušla na taj festival, niti je riječ o bilo kakvom protežiranju. Za sve sam zapravo zahvalan »Studiju« — iznenadio me svojom posljednjom tvrdnjom Alfi Kabiljo. Nasmijao se:

— Ne pogadate? U Vašem sam listu pročitao obavijest o uvjetima natječaja za japanski festival i adresu.

Alfi Kabiljo veoma se uzrujao prije nego što je osvojio šest kilograma teškog trofeja japanskog festivala. Zamalo, pa od svega ne bi bilo ništa. Po završetku skopskog festivala Vice Vukov je dobio od organizatora automobil, da bi na vrijeme stigao na beogradski aerodrom, odakle je trebao krenuti za Tokio. Ali, zbog defekta na vozilu nije stigao na vrijeme. Dan poslije u JAT-u su mu iskombinirali zaobilazni, ali jedini mogući put preko Sjevernog pola. Stigao je kad su se već organizatori pomirili da su Kabiljo i Grgić zapravo došli na festival kao turisti na njihov račun. Jedino Kabiljo nije

gubio nadu, ali je izgubio živce. Vukov je ravno s aerodroma doveden na generalnu probu. To mu je bila i jedina proba. Idućeg dana već je bio pred publikom u velikoj »Nippon Budokan hall«. Izvanredno rezervirana publika, koja nije samo iznimno nagrađivala izvođače kurtcaznim pljeskom, zbunila je sve strane sudionike. Osim domaćih pjevača i Vice Vukov uspio je u srednjem dijelu pjesme izmamiti aplauz. Rekli su mu da taj aplauz zahvaljuje prije svega nežnim ženskim dlanovima. To mu je odmah potvrdilo i predstavnik velike gramofonske tvrtke »Victor«. Uvjeren u uspjeh kod velikog broja novih obožavateljki, jedino je Vukovu predložio snimanje ploče. Ali je taj sve zapanjio, ne pokazujući uopće zanimanje za ponudni posao.

— Iskreno rečeno, uopće me ne zanima karijera izvan moje domovine — izjavio je Vice Vukov.

Ipak, Alfiju Kabilju i Milanu Grgiću uspjelo je da ga nagovore da ostane duže jedan dan i snimi ploču. Bio je jedini strani pjevač koji je odmah snimio ploču u Japanu.

Činjenica je da je i došao s pločom. Pohvala ide »Jugotonu«, koji je osim ploče s festivalskom pjesmom opremio našu ekipu i dobrim propagandnim materijalom. U svakom slučaju, bio je to dobar potez na pravom mjestu. Naime, nema sumnje da su Japanci također rezali u tortu zabavnomuzičkih profita. Koliki će komad odrezati, to ćemo još vidjeti.

I. Kreutz

